

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614201489
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1614201489.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpená Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, proti žalovanému: M., o zaplatenie 758,96 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 110,28 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 110,28 Eur od 18.05.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.02.2014 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 758,96 Eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia v sume 0,36 Eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia do spísania žaloby v sume 146,26 Eur a úroku z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 749,- Eur od 06.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 21.09.2008 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚZP“). Na základe zmluvy o úvere poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 796,65 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach 60 v sume mesačnej splátky 23,85 Eur. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou záväzku žalobca vyzval žalovaného dňa 29.11.2011 k úhrade celého zostatku úveru v sume 759,32 Eur.

2. Pred začatím konania vo veci samej žalobca zobrať žalobu v časti úroku z omeškania 0,124% ročne zo sumy 749,- Eur od 06.02.2014 do zaplatenia späť a taktiež zobrať žalobu späť v časti sumy 1,47 Eur z uplatnenej sumy kapitalizovaných úrokov z omeškania v sume 146,26 Eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Súd uznesením č. k. 6C/226/2015-25 z dňa 11.03.2015 konanie v tejto časti podľa § 96 O. s. p. konanie zastavil.

3. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žiada poskytnúť splátkový kalendár v sume 50,- Eur mesačne.

4. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.SP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali

predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. V prejednávanej veci súd podľa § 297 CSP vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania dňa 30.06.2020. Podľa § 219 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 22.06.2020.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, úverovou zmluvou zo dňa 21.09.2008, úverovými zmluvnými podmienkami (ďalej len ÚZP), výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 29.11.2011, poštovým podacím hárkom, splátkovým kalendárom k úverovej zmluve a zistil tento skutkový a právny stav.

8. Z úverovej zmluvy č. 3809136803 zo dňa 21.09.2008 v spojení s ÚZP žalobcu súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver v sume 796,65 Eur (24.000,- Sk), ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať v 60 pravidelných mesačných splátkach v sume 24,83 Eur (748,- Sk). Žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Prvá splátka bola splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmluve uvedené v sume 645,29 Eur (19.440,- Sk). V zmluve o úvere je ďalej uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) 32,8 %, ročná úroková sadzba vo výške 27,63 % a priemerná RPMN 61,36%. Uvedené bolo dojednané v bodoch 37. až 39. V bode 49. zmluvy bol dojednaný súbor poistenia A, podľa ktorého žalovaný súhlasil s tým, aby bol poistníkom poistený na poistné riziko dočasnej straty schopnosti splácať úver v dôsledku pracovnej neschopnosti, v prípade plnej invalidity a smrti úrazom. Poistné bolo dohodnuté v sume 0,96 Eur (29,- Sk) mesačne spolu so splátkami úveru.

9. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli ÚZP spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., podľa ktorých je žalovaný povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach (§ 1 hlavy 5 úverových zmluvných podmienok); ďalej žalovaný je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie žalobcu v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (§ 3 písm. a) hlavy 6 úverových zmluvných podmienok).

10. Zo splátkového kalendára súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 796,65 Eur. Následne splátkami uhradil do zosplatnenia úveru sumu 686,36 Eur, po zosplatnení úveru už neuhradil žiadnu sumu.

11. Z listu zo dňa 29.11.2011 súd zistil, že žalobca pre neplatenie splátok zo strany žalovaného zosplatnil úver a vyzval žalovaného k úhrade zosplatnenej istiny a dlžných splátok v sume 759,32 Eur v lehote 15 dní od spísania tejto výzvy.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

17. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 31.7.2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 3 ods. 1, 2, 6, 7 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ods. 6 pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch, ods. 7 ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2.

21. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkový výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej

miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

22. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami. Súd zastáva názor, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľský. Je nesporné, že právnym základom tohto záväzkového vzťahu je zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v konkrétnostiach súdeného prípadu v znení ku dňu uzavretia zmluvy. Nejde iba o právnu úpravu osobitného typu úverovej zmluvy, a teda o absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ale ide o právny predpis, upravujúci osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti. Žalobca v zmluvnom vzťahu vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré mal v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočnosť známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri (www.orsr.sk). Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. V spotrebiteľskej zmluve je žalovaný označený ako fyzická osoba so všetkými identifikačnými údajmi. Zákon o spotrebiteľských úveroch definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa dodávateľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a) a b) zákona). Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy a to aj s prihliadnutím na znenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka účinné od 1.4.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 1.4.2015. Uvedené použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval vo svojom rozsudku aj Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Toto ustanovenie je potrebné aplikovať aj na právny vzťah žalobcu a žalovaného z toho dôvodu, aby žalovaný nebol znevýhodnený v porovnaní so spotrebiteľmi, ktorých záväzkový vzťah vznikol za účinnosti tohto znenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka.

25. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaný má s poukazom na § 3 ods. 2 citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže v konaní nebolo žalobcom tvrdené, a teda ani preukazované, že žalovanému bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania resp. podnikania a žalobca má s poukazom na § 3 ods. 1) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže

do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Súd podrobil spornú zmluvu súdnej kontrole a vykonaním dokazovania dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V rozpore s § 4 ods. 2 písm. g) zákona zmluva neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru ani údaje o termíne splatnosti jednotlivých splátok, t.j. neobsahuje konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky úveru. Splnením zákonnej požiadavky uviesť konečnú splatnosť úveru nie je ustanovenie úverových podmienok, podľa ktorého sa konečnou splatnosťou rozumie pripísanie poslednej splátky na účet veriteľa alebo jej uhradenie do pokladne spoločnosti, keď takéto ustanovenie nevyjadruje, kedy konkrétne nastane konečná splatnosť úveru, ale to, kedy sa úver považuje za splatený. Ak by takéto znenie bolo vyjadrením konečnej splatnosti úveru, bolo by ho potrebné kvalifikovať ako neurčité a nezrozumiteľné, pretože konečná splatnosť by podľa tohto ustanovenia mohla nastať kedykoľvek, v závislosti od vôle dlžníka, kedy zaplatí poslednú splátku úveru. Za splnenie zákonnej požiadavky súd nepovažoval ani formuláciu 60 mesiacov po poskytnutí úveru, keďže z úverovej zmluvy nevyplýva konkrétny dátum ani konkrétne určenú dobu, dokiaľ je veriteľ povinný úver poskytnúť. Rovnako dojednanie § 3 hlavy 4 úverových podmienok, podľa ktorého spoločnosť poskytne úver klientovi „až po obdržaní originálov riadne vyplnenej úverovej zmluvy, prípadne ďalších s klientom či predajcom dohodnutých dokumentov“ nie je možné považovať za určitú a zrozumiteľnú dohodu o okamihu vzniku povinnosti poskytnúť úver. Ak by takéto znenie bolo vyjadrením okamihu poskytnutia úveru, okamih konečnej splatnosti úveru by mohol nastať kedykoľvek, výlučne jednostranne v závislosti od vôle veriteľa, aké iné doklady bude požadovať od klienta a kedy v konečnom dôsledku poskytne úver.

27. Súd taktiež poukazuje aj na uplatnený úrok z úveru uvedený v zmluve vo výške 27,63 % je v rozpore s citovanou právnou úpravou (§ 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch), keď dojednaná výška úroku je neprimerane vysoká. Z úrokových mien pri poskytovaných spotrebiteľských úveroch bankami v septembri 2008 (priemerné úrokové miery z poskytnutých úverov - spotrebiteľské úvery uverejnené - na stránke Národnej banky Slovenska) súd zistil úrokovú sadzbu 13,73 % pri spotrebiteľských úveroch na dobu od 1 do 5 rokov. Pokiaľ žalobca uplatňuje úroky vo výške 27,63 %, tieto sú neprimerane vysoké, ktoré prevyšujú úroky v bankách takmer dvojnásobne. Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, a preto ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie. Vo veciach nebankových subjektov je možné, vzhľadom na mieru rizika, akceptovať vyššie úroky ako poskytujú banky, ale výška úrokov však nemôže byť neprimeraná, tak ako to je v danom prípade.

28. V predmetnej zmluve absentujú taktiež údaje o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z. z.. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená celková výška mesačnej splátky, avšak v zmluve nie je uvedená splatnosť ani jednej splátky.

29. Úverová zmluva obsahuje údaje o celkových nákladoch spotrebiteľa v sume 645,29 Eur, údaj o počte mesačných splátok 60 a o výške jednej mesačnej splátky s poistením 25,79 Eur. Z týchto údajov je zrejmé, že mesačnými splátkami po 25,79 Eur (s poistením) v celkovom počte 60 splátok mal žalovaný zaplatiť sumu 1.547,40 Eur. Ak od tejto sumy (1.547,40 Eur) odpočítame sumu skutočne poskytnutej pôžičky 796,65 Eur, dostaneme sumu skutočných nákladov spotrebiteľa a to v sume 750,75 Eur. V zmluve je teda uvedený nesprávny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa v sume 645,29 Eur a to v neprospech spotrebiteľa, pričom správne má byť uvedený v sume 750,75 Eur. Keďže v zmluve je nesprávny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa, na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov neboli použité všetky náklady, ktoré majú byť v RPMN zahrnuté (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch), a teda v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN 32,80% a výška RPMN predstavuje v skutočnosti 34,89 %.

30. V danom prípade sa vzhľadom na vyššie uvedené (nesprávne uvedená RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., resp. nesprávne uvedený údaj podľa písm. h) a absencia údajov podľa § 4 ods. 2 písm. g), i) zákona sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je preto povinný vrátiť žalobcovi rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a ním uhradenými

splátkami (bez akýchkoľvek poplatkov a úroku). Pokiaľ ide o celkovú sumu úveru, ktorú žalovaný čerpal, súd vychádzal zo splátkového kalendára, z ktorého vyplýva čerpanie úveru v celkovej sume 796,65 Eur. Keďže žalovaný zaplatil na úvere celkom sumu 686,37 Eur, žalobca má nárok na zaplatenie zostatku nesplateného úveru v sume 110,28 Eur bez akéhokoľvek navýšenia. Preto súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 110,28 Eur a vo zvyšku súd žalobu zamietol aj s poukazom na § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania a to vo výške 8 % ročne zo sumy 110,28 Eur od 18.05.2020 do zaplatenia, t. j. od doručenia žaloby žalovanému, kedy žalovaný mohol plniť dlh po prvý krát, keďže žalobca v konaní nepreukázal doručenie zosplatenia úveru žalovanému v súlade s ustanovením Hlavy 14 § 8 ÚZP o doručovaní písomnosti klientom. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 18.05.2020 (prvý deň omeškania žalovaného s dlžnou sumou) predstavovala 8% (8% + 0 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 8 % ročne.

35. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca si účtoval v uplatnenej sume poistenie a to v sume 9,50 Eur, súd nepovažoval tento postup za zákonný, keďže v konaní nebolo preukázané, že medzi stranami došlo k dohode na dobrovoľnom poistení na poistné riziko dočasnej straty schopnosti splácať úver v dôsledku pracovnej neschopnosti, v prípade plnej invalidity a smrti úrazom. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia. Súd je toho názoru, že poistenie nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že k dojednaniu poistenia medzi zmluvnými stranami nedošlo, preto poistenie posúdil ako neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

36. Súd taktiež nevyhovel žiadosti žalovaného o možnosť uhradiť dlh v splátkach, keďže žalovaný súdu nepreukázal dôkazy o tom, aký príjem a aké výdavky má, z dôvodu čoho nemôže dlh uhradiť v celku.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci bol úspešnejší žalovaný (čo do istiny 686,37 Eur) a vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Žalovaný si náhradu trov konania proti žalobcovi neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu vznik trov nevyplýva, preto súd (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015) žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.